

Offensiv konvention: Kamras-Zylberstein omvända lågfärgshöjningar.

Ursprung: Stefan Zylberstein har tagit upp Manfred Kamras idé och använt den även i budgivningssystem och budsituationer som inte Kamras själv använde, så t.ex. tillsammans med beredskapsöppningar i lågfärg.

Skapat datum: Efter en artikel av Manfred Kamras i Modern Bridge 1982. Beskrevs även i Bridgenytt samma år. Under den första tiden spelade Zylberstein Kamras tämligen noggrant enligt originalritningarna så att lågfärgsöppningen garanterade 4+kort, dock oftast med 15-17NT. Under 2000- talet utvecklade Stefan Zylberstein, ofta i samarbete med partnern Johan Roos Kamras till att även spelas med femkorts högfärg + bästa lågfärg, samt med stark klöver med beredskapsruter.

Syfte: Meningen är att på ett flexibelt sätt kunna ta tillvara inviterande och starka svarshänder. Att ta tillvara lågfärger och kunna hitta slammar och utgångar i dem, samtidigt som man har kvar alla möjligheter att hitta såväl 4-4 som 5-3 anpassning i högfärger, men samtidigt fortfarande kunna hitta goda sangkontrakt – här även i system där lågfärgsöppningen kan vara beredskap (och t.o.m. slaskruter där marmic med kort ruter får ingå).

Beskrivning

I sak är det samma konvention som [Kamras](#), men använd i situationer som Manfred Kamras antagligen inte använde den i. Budsekvenserna är således *densamma*, det är tillämpningen och filosofin bakom som skiljer något. Manfred Kamras själv spelade helst ett slags Acolinspirerad naturlig MS, oftast med svag sang och fyrkorts högfärger. Kamras har dock uttryckligen påpekat att konventionen kunde användas även tillsammans med 15-17NT.

Kamras-Zylberstein används i alla lägen, alla zoner, så även efter förhandspass och efter fiendeinkliv. Det är framför allt den starka varianten på 10+ som är oerhörd användbar, ännu mera här än i Kamras original. Den som vill kan tänka på den som ett slags 2/1. Den svaga varianten är däremot något mindre användbar än i Kamras original, eftersom svarshanden inte kan spärra på lika frimodigt när partnern kanske har en beredskapsöppning. Med den svaga svarshanden får SH improvisera.

En kort repetition

3♣/♦ av någon av spelarna är naturligt avlägg.
2NT av öppnaren är naturligt okrav.
2NT av svararen är naturlig invit till 3NT.

Att observera

Öppnaren med beredskapslågfärg och svag hand kommer ofta att söka sig till 2NT; svarshanden med 10-12 hp skall vara beredd att passa här och inte slentrianmässigt bjuda avslaget 3♣/♦. En mycket stor fördel är att beredskapsöppnaren väldigt ofta har minst en fyrkorts högfärg och ibland båda med handen 4432; och en ev. 4-4 högfärgsanpassning kommer då alltid att hittas. 5-3 anpassningar kommer också att hittas i. o. m. att svarshanden alltid bjuder högfärgen först om den är på fem kort.

Många sekvenser med halvstarka svarshänder och lite småtråkiga fördelningar som annars är obekväma att bjuda med beredskapsöppningar blir problemfria här.

En liten svaghet med konventionen är att i sekvens av typen 1lå-2lå, 2♥ är det med bra svarshand och hjärterstöd lite svårt att på ett smidigt sätt få reda på styrkan hos öppningshanden. Det enkla svaret 3♥ med invithand, 4♥ med utgångshand, och hopp i sidofärg som slaminviterande kontrollbud fungerar bra i praktiken, men det hela är ändå något grovhugget. En idé av Zylberstein är att med en bra svarshand

bjuda den andra lågfärgen. Öppnaren med minimum slår av med vilket som är närmast: öppningsfärgen eller högfärgen. Alla andra bud är naturliga med tillägg. Detta fungerar bäst om ruter är öppningsfärgen, och passar därför bra om man använder stark klöver.

Ett alternativ till denna lösning är givetvis att använda budet i andra lågfärgen som hållsökande/hållvisande inför en ev. 3NT.

Syd	Väst	Nord	Öst
1♣		2♣	
2♥		3♦	
3♥			

Svararen visar tilläggsvärden med hjärterstöd och öppnaren slår av med en minimihand.

Syd	Väst	Nord	Öst
1♦		2♦	
2♥		3♣	
3♦			

Svararen har tillägg med hjärterstöd och öppnaren minimum. 3♥ hade visat minimum med bra hjärter.

Konventionen kompletteras lämpligen med svaret 2NT som sanginviderande med 11-13 hp samt 2-4 kort i lågfärgen. Men utgångskrävande 2NT är också fullt tänkbart; valfri utgång NT eller färg. Sidofärg är då singelvisande redan på treläget.

Variationer: Ibland har partners bjudit 2♣/♦ med Hxx och en bra hand. I praktiken fungerar detta bra, och kan ses som en fullt godkänd variation. Vissa partners insisterar på att enkelhöjningen skall garantera femstöd. Detta tar bort mycket av poängen med konventionen, och är en ej godkänd variation.

Man kan experimentera med att försöka hitta utgång efter 1lå-3lå. Kamras föreslog naturlig budgivning. Ett alternativ är att söka 3NT och budgivningen går då ut på att hitta sanghåll. Ett intressant schema föreslogs av Johan Roos: Med klöver som gemensamt färg är det inget problem; man bjuder den färgen man söker håll i; har partnern hållet (eller ev. halvhåll och maximum) bjuder hon 3NT, annars bjuder hon 4♣. Med ruter är det trängre, och då måste man fuska med dubbeltydiga bud:

- 3♠ frågar efter spaderhåll – svararen bjuder 3NT med, 4♦ utan.
- 3NT söker klöverhåll – svararen bjuder pass med, 4♦ utan.
- 3♥ söker primärt hjärterhåll – svararen bjuder 3♠ utan, 3NT med. Hade öppnaren tänkt sig bjuda ut 3NT ändå måste han alltså ta tjänstevägen över hjärterfrågan 3♥.

Varje ordinarie par bör utarbeta eventuella nyanser, detta gäller speciellt för konkurrensbudgivningen.

Länkar:

Version & datum: 1. 2003-04-30.

Beskrivet av: Stefan Zylberstein, stefanzylberstein@yahoo.se